

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi
Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis
Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio
Decalogi Duabus distincta partibus**

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,
mira brevitate, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem
præceptorum secundæ tabulæ

Tamburini, Tommaso

Monachii, Anno M.DC.LIX.

De damno emergente ex mora, n. 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39995

damni , ergo soluet juste : in secunda *vñsura* 1. num. 20. *Caiet.* 2. 2. q. 78. art. 2. *Agor.* p. 3. l. 5. c. 4. q. 3. quem citat, vero non est causa illius tui damni, cur ergo soluet ? *e. Salas dub.* 18. num. 6. aliquis ab 87. faciunt, quæ dixi ex *Delugo* supra e. codem cit.

De damno emergente ex mora.

7. Illud addere operæ pretium hic est ; quoniam mutuatarius non solum debet solvere damnum emergens tempore mutui, ut diximus in secunda conditione, sed etiam pariter est, ut si ipse in termino praefixo non reddat , & post illum terminum mutuanti aliquod damnum necessario sequatur (si enim voluntariè, ipsi mutuanti imputetur) etiam, inquam, est, ut illi resarciantur ; dubitabis , an adveniente termino hoc praefixo, op. sit, monere debitorem de damno hoc , quod tibi creditori incipit deinceps insurgere ? & idem de lucro cessante. Memini , me de hac re vniuersim superius nonnulla dixisse c. §. 6. num. 3. & nū. 70.

8. Respondeo : negant esse necessarium d. nonnulli, quia ex jure e. dies interpellat pro homine : nonnulli et affirmant, ut scilicet sic debitor ponatur in mora ; nam fortasse, si de novo hoc onere admoneatur, omnibus vijs illud extinguere sataget : nec obstat prædictum jus, quod solum loquitur (aiunt) de sorte , & de lucro convento , non vero de quocumque possibili, & consequenti.

d. *Navarr.* l. c. n. 51. *Petrus Navarr.* l. 3. de rest. c. 2. num. 278. *Dicast.* l. 2. de iustit. tr. 10. d. 2. d. 7. n. 188. e. *l. magna.* c. de contr. stipul. ee. *Angel.*

2. *Agor.* p. 3. l. 5. c. 4. q. 3. quem citat, sed non sequitur *Diana* p. 1. tr. 8. ref. 2. 6. num. 3. C. 10.

9. Dico, probabilius esse , debere omnino debitorem admoneri (excipe consuetudinem mercatorum , de qua

mox numero sequenti.) Ratio est jam dicta ab affirmantibus : & insuper, quia si debitor non admoneatur, merito creditor judicabitur velle condonare illud subsequens damnum , de quo mentio nondum facta est , nisi forte in genere , & solum tacite, ex vniuersali quadam ratione , quod quilibet velit suis rebus lucrari, si potest ; quæ consideratio tam vniuersalis & indefinita, non videtur sufficere adponendam obligationem tam certam in debito- re.

10. f. Sà de hac re sic breviter habet : obligatus ex delicto semper est in mora. Qui autem sine delicto , & non potest , aut difficile potest, aut alioqui causa justa excusatur, putant quidam ff non esse in mora , adeo que non teneri ad interesse , ratione moræ, nisi ex paecto , vel appositione poenæ conventionalis, si tali tempore non restitueret, aut impotentia culpa eius accidisset. Hæc ille. Posse autem ponи in contractu mutui , vel etiam alijs contractibus pactum , seu poenam hanc conventionalem de solvendo aliquid , solum ratione moræ, quamvis non adsit titulus ullus damni emergentis, vel lucri cessantis , videtur hic supponere Sà , de quo tamen superius g. nos diximus , ubi addidimus, ad solvendam ejusmodi poenam re- qui

qui sententiam judicis, & numquam cessans, quia de facto hæc fructificatura erat, non alia; quid, si ita dispositus

f. Emman. S. v. mora, num. 2.

Diana p. 1. tract. de contr. ref. 43.

ff Cum his sentit Mol. d. 315. quem citat

sed non sequitur Castrop. de just. comm.

d. 4. p. 15. num. 12. g sup. c. 7. §. 7.

num. 29. & 30.

Dixi n. 9. (excipe consuetudinem mercatorum) propter illud, quod S. sic ibidem addit: alij putant, qui non solvit tempore debito, etiam sine cul- pa, in mora esse: quæ mihi opinio vi- detur mercatorum usū recepta. Hæc ille. Quæ consuetudo ubi introducta est, servetur, quia est rationabiliter introducta; siquidem mercatores solent negotiari, & lucrari continuo: sed quo ad praxim puto, facilius introductam fuisse hanc consuetudinem, quando

mercatores dant mutuum, quām in ceteris contractibus, quia mercatores regulariter intelliguntur pacisci cum recipientibus ipsorum actualem pecuniam mutuam de quocumque damno, etiam post terminum solutionis e- venturo; quod non est in alijs contra-ribus.

Tres conditiones, quoad lucrum cessans.

11. Prima conditio gg, ut aliquid fine.

accipias ex eo capite, quod ratione mu- tui tibi lucrum cesseret, est, ut ea pecunia esseyt negotiaturus, & re vera aliquid tas; ne scilicet plus accipiatur, quām sit lucraturus. Nota illud (ea pecunia) lucrum cessans. Hinc primò, deduci enim alia, cur huic mutuatae impu-

m Dicast. l. c. n. 170.

13. Tertia, m m ut servetur & qualis- esseyt negotiaturus, lucrum cessans. Hinc primò, deduci enim alia, cur huic mutuatae impu- cendæ sunt expense, quas fecisti in ne- tas? quid, si hanc destinasti negotiatio- gatione illa. Hinc secundò, quando ni, & aliam otiosam habes domi? re- lucrum est dubium, vel sub periculo, spondeo, tunc potes exigere h lucrum vel quando tu non eras in voluntate

M m firma

gg Dicastil. lib. 2. de just. tr. 10. d. 2.
dub. 5. nu. 167. h Arag. 2. 2. q. 18. art. 3.
Val. t. 3. d. 5. q. 20. p. 2. hh Less. 6. 7. c. 20.
nu. 90. & 95. i Mader. apud Delugo
t. 2. de just. d. 25. sec. 6. §. 1. num. 44. 1 id
addo, quia remota lucra non ponuntur in
consideratione: vide Boësium t. 2. mor. tit.
25. a nu. 212.

12. Secunda conditio, m ut id omni- nō mutuatario explicetur: nam for- tasse mutuum is nollet sub hoc onere. Exice, nisi cogaris, ut modo dixi n. 3.